

בן יהוידע

שם. קרי אנפשיה לדיק מלרה נחלץ. פירש רש"י לדיק מלרה נחלץ, זה רבא, קשא א"כ מה קרי אנפשיה, ולדיק לומר דקרי אנפשיה סוף הפסוק, וא"ח לומר דר"פ קורא על עלמו סוף הפסוק. וג"ל צס"ד, דהוא קרי אנפשיה תחלה הפסוק שאומר לדיק מלרה נחלץ, שאמר זה על עלמו ולא על רבא. אי נמי קרי זה על רבא ועל עלמו, וכונתו בזה על עלמו הוא שאומר לרה זו של הפסד זה אינה לרה, ולדיק איני לשמוח בה, יען כי בודאי בזה הדבר נלולתי מלרה אחרת קשה מאד, וכמ"ש רז"ל חסרונות והפסדות אשר יודמנו לאדם הם לפוצתו, כדי להלילו מדבר רע וקשה של מיתתו, או מיתת בניו, וכמ"ש עשיר בשורו, עני בשיו, אלמנה בבילתה. מעשה בחסיד שהיה יושב ולומר בחלום לילה, בחדר השינה אשר אשתו ובניו ישנים שם, ובהיותו לומד זוהר בכונה והתלהבות נשכו עקרב, וילעק בקול גדול, ותיקן אשהו, ותאמר מה לך, ויאמר עקרב נשכו, ולקחה הנר לחפש על העקרב להרגו ולא מלאתו, ותאמר לבעלה לריך שנלא מחדר זה, ונישן בחדר אחר, מאחר שיש כאן עקרב, ולא הרגנו אותו שמא ילא וישוך עוד, וכן עשו, ויקומו כולם וילכו לחדר השני, ואחר שיצבו בחדר השני אמרה לבעלה איך השמירה של התורה שכתוב בה בשכנך תשמור עליך, הלא אתה היית יושב ועוסק בה בהתלהבות, ולא שמרה אופך מן העקרב, ולא הספיק בעלה להשיב לה תשובה על דבריה, והנה שמעו קול מפלה של הכותל והתקרה שנפלו בחדר שהיו ישנים בו, ויאמר לה בעלה זאת תשובתך, ראי איך התורה שמרה אותנו, והלילה כמה נפשות ננשכה זו של העקרב, נמלאת נשיכה זו חיים, ועל זה קרי ר"פ אנפשיה לדיק מלרה נחלץ :